

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 17. února 2016 v senátě složeném z předsedy JUDr. Vladislava Dordy a soudkyň Mgr. Moniky Zubkové a Mgr. Magdy Mihulové o **odvolání obžalovaného Xxx, nar. xxx a obžalovaného Xxx, nar. xxx**, proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 15.7.2015, č.j. 4T 108/2012-3042 **t a k t o :**

Z podnětu odvolání obžalovaných xxx a xxx se ve vztahu k obžalovanému xxx **z r u š u j e** podle § 258 odstavec 1 písmeno b), d) trestního řádu napadený rozsudek v celém rozsahu a ve vztahu k obžalovanému xxx podle § 258 odstavec 1 písmeno b), d), odstavec 2 trestního řádu se **z r u š u j e** napadený rozsudek ve výroku o vině pod body 1), 3), 4), v celém výroku o trestu a ve výrocích o náhradě škody ohledně poškozené Obce Hladké Životice a podle § 259 odstavec 3 písmeno a), b) trestního řádu se **nově rozhoduje** tak, že:

obžalovaný

Xxx,

nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx,

s e n o v ě u z n á v á v i n n ý m ,

ž e

dne 27.10.2010 v Hladkých Životicích, okr. Nový Jičín, jako starosta Obce Hladké Životice, se záměrem svévolně bezdůvodně obohatit společnost GRAVEL-STONE a.s., sídlem ve Zlíně, ul. Kvítková 4703, na úkor majetku jmenované obce, sjednal, vystupujíc za jmenovanou obec jako dárce, s obchodní společností GRAVEL-STONE a.s., jako obdarovaným, poskytnutí peněžitého daru jmenovanou obcí jmenované společnosti ve výši 400.000 Kč s tím, že dar je určen k provedení investiční akce-rekultivace retenční nádrže, kdy v souvislosti s tím byla vyhotovena a jím za dárce podepsána listina označená jako darovací smlouva, přičemž si byl vědom toho, že jedná v rozporu s ustanovením § 85 písm. b) zákona o obcích v platném znění, podle kterého rozhodnutí o poskytování peněžitých darů ve výši nad 20.000 Kč fyzické nebo právnické osobě v jednom kalendářním roce je vyhrazeno zastupitelstvu obce, přičemž zastupitelstvo jmenované obce žádný dar společnosti GRAVEL-STONE a.s. neschválilo, čímž Obci Hladké Životice způsobil škodu ve výši 400.000 Kč,

t e d y

jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

č í m ž s p á c h a l

přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a n o v ě s e o d s u z u j e

při nezměněném výroku o vině pod bodem 2) napadeného rozsudku

podle § 329 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku a 3 (tří) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 1 (jednoho) roku a 6 (šesti) měsíců.**

Oproti tomu se obžalovaní

1) xxx,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

2) xx,

nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx ,

podle § 226 písmeno b) trestního řádu

z p r o š t ů j í

obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně ze dne 22.5.2012, sp.zn. 2ZT 4/2012, pro skutky popsané pod body 14) a 17) obžaloby spočívající v tom,

ž e

14) dne 28.4.2008 v Hladkých Životicích, okr. Nový Jičín, po vzájemné dohodě a se záměrem z prostředků Obce Hladké Životice bezdůvodně obohatit xxx, oba v rozporu s ustanoveními § 71 až 79 zákona o obcích upravujících odměny dlouhodobě

uvolněných zastupitelů obce, xxx jako místostarosta jmenované obce vystupující jako zástupce statutárního orgánu obce (starosty), s xxx, který byl zastupitelem jmenované obce a jejím starostou, vyhotovili listinu označenou jako dohoda o provedení práce podle § 75 zákoníku práce a datovanou dnem 2.1.2008, na které jako smluvní strany figurovaly Obec Hladké Životice zastoupená xxx na straně zaměstnavatele a xxx na straně zaměstnance, a jejímž předmětem bylo sjednání pracovního úkolu zaměstnance v termínu od 2.1.2008 do 31.12.2008 v rozsahu 150 hodin za odměnu ve výši 100.000,- Kč splatnou již dne 28.4.2008, kdy pokud jde o druh práce, bylo sice výslovně uvedeno, že se „jedná o práci, která nepadá do povinností starosty obce dle zákona č. 128/2000 Sb.“, kdy úkolem je „vyjednávací pozice v souvislosti s výstavbou D47 a I/57“ a dále „brigádnická činnost při výstavbě chodníků, při rekonstrukci bývalé základní školy, výstavba výletišť“, avšak oba jednali s tím, že pracovní úkol deklarovaný v uvedené dohodě je částečně smyšlený, neodpovídající činnosti xxx pro jmenovanou obec, a částečně podřaditelný pod běžné povinnosti starosty obce upravené ustanovením § 103 zákona o obcích, podle něhož starosta mj. zastupuje obec navenek, a s tím, že xxx za svou činnost pro obec coby její uvolněný zastupitel pobírá odměny podle § 71 až 79 zákona o obcích, který uvolněnému zastupiteli obce umožňuje vyplácet toliko měsíční odměnu a odměnu při skončení funkčního období ve výši dle nařízení vlády č. 37/2003 Sb. v platném znění, kdy na základě uvedené listiny byla dne 28.4.2008 z pokladny jmenované obce vyplacena peněžní částka ve výši 100.000,- Kč, přičemž jmenovaná obec následně na zákonných odvodech odvedla státu dalších 17.655,- Kč, přičemž xxx skutečně v období od 2.1.2008 do 31.12.2008 pro jmenovanou obec žádné práce spočívající v brigádnické činnosti neodvedl a nikdo je za jmenovanou obec je nepřevzal, čímž Obci Hladké Životice způsobili škodu ve výši 117.655,- Kč,

17) dne 12.11.2010 v Hladkých Životicích, okr. Nový Jičín, po vzájemné dohodě a se záměrem z prostředků Obce Hladké Životice bezdůvodně obohatit xxx, po formálním schválení zastupitelstvem jmenované obce, které k tomu však nemělo pravomoc, oba v rozporu s ustanoveními § 71 až 79 zákona o obcích upravujících odměny dlouhodobě uvolněných zastupitelů obce, xxx jako místostarosta jmenované obce vystupující jako zástupce statutárního orgánu obce (starosty), s xxx, který byl

zastupitelem jmenované obce a jejím starostou, vyhotovili listinu označenou jako dohoda o provedení práce podle § 75 zákoníku práce a datovanou dnem 29.10.2010, na které jako smluvní strany figurovaly Obec Hladké Životice zastoupená xxx na straně zaměstnavatele a xxx na straně zaměstnance, a jejímž předmětem bylo sjednání pracovního úkolu zaměstnance v termínu od 4.1.2010 do 12.11.2010 v rozsahu 100 hodin za odměnu ve výši 82.360,- Kč splatnou dne 12.11.2010, kdy pokud jde o druh práce, bylo sice výslovně uvedeno, že se „jedná o práci, která nepadá do povinností starosty obce dle zákona č. 128/2000 Sb.“, kdy úkolem je „dlouholetá práce na obci za období od roku 1992-2010“ a dále „práce v souvislosti s výstavbou D47, obchvat I/57, pomoc občanům při uplatňování jejich práv při výstavbě D47 a I/57“, avšak oba jednali s tím, že pracovní úkol deklarovaný v uvedené dohodě je podřaditelný pod běžné povinnosti starosty obce upravené ustanovením § 103 zákona o obcích, a s tím, že xxx za svou činnost pro obec coby její uvolněný zastupitel pobíral a pobírá odměny podle § 71 až 79 zákona o obcích, který uvolněnému zastupiteli obce umožňuje vyplácet toliko měsíční odměnu a odměnu při skončení funkčního období ve výši dle nařízení vlády č. 37/2003 Sb. v platném znění, kdy na základě uvedené listiny byla dne 8.11.2010 z účtu jmenované obce na účet xxx poukázána peněžní částka ve výši 70.000,- Kč, přičemž jmenovaná obec následně na zákonných odvodech odvedla státu dalších 12.360,- Kč, čímž Obci Hladké Životice způsobili škodu ve výši 82.360,- Kč,

t e d y m ě l i

obžalovaný Xxx

ad 14)

jednak jako veřejný činitel v úmyslu způsobit jinému škodu vykonávat svou pravomoc způsobem odporujícím zákonu,

jednak poskytnout jinému pomoc k tomu, aby si přisvojil cizí věc, která mu byla svěřena, a způsobit takovým činem škodu nikoli malou,

ad 17)

jednak jako úřední osoba v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonávat svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

jednak umožnit jinému, aby si присвоil cizí věc, která mu byla svěřena, a způsobit takovým činem větší škodu,

obžalovaný Xxx**ad 14)**

jednak jako veřejný činitel v úmyslu způsobit jinému škodu vykonávat svou pravomoc způsobem odporujícím zákonu,

jednak přisvojit si cizí věc, která mu byla svěřena, a způsobit takovým činem škodu nikoli malou,

ad 17)

jednak jako úřední osoba v úmyslu opatřit sobě neoprávněný prospěch vykonávat svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

jednak přisvojit si cizí věc, která mu byla svěřena, a způsobit takovým činem větší škodu,

č í m ž m ě l i s p á c h a t

obžalovaný Xxx**ad 14)**

jednak trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona,

jednak pomoc k trestnému činu zpronevěry podle § 10 odst. 1 písm. c) k § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona,

ad 17)

jednak přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

jednak pomoc k přečinu zpronevěry podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

obžalovaný Xxx

ad 14)

jednak trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona,

jednak trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona,

ad 17)

jednak přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

jednak přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestnými činy.

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškozená **Obec Hladké Životice** se sídlem Hladké Životice, ul. Hlavní 208, IČ 00848468, **odkazuje** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek **n e z m ě n ě n** .

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný xxx uznán vinným v bodě 1) trestným činem zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona, pomocí k trestnému činu zpronevěry podle § 10 odst. 1 písm. c) k § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona a v bodě 4) přečinem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a pomocí k přečinu zpronevěry podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Podle § 206 odst. 3 a § 43 odst. 1 tr. zákoníku byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku a 4 měsíců. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku mu byl výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků a 4 měsíců.

Napadeným rozsudkem byl uznán vinným i obžalovaný xxx v bodě 1) trestným činem zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona a trestným činem zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona, v bodě 2) trestným činem pojistného podvodu podle § 250a odst. 1, odst. 3 trestního zákona, v bodě 3) přečinem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, v bodě 4) přečinem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a přečinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Podle § 206 odst. 3 a § 43 odst. 1 tr. zákoníku byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 roků a 4 měsíců. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku mu byl výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 roků. Podle § 206 odst. 3, § 67 odst. 2 písm. a), § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku byl dále odsouzen k peněžitému trestu ve výměře 50.000,- Kč, při stanovení jednotlivé denní sazby v částce 1.000,- Kč a celkového počtu 50 denních sazeb. Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl obžalovanému stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému xxx stanovena povinnost zaplatit na náhradu škody poškozené Obci Hladké Životice se sídlem Hladké Životice, ul. Hlavní 208, IČ 00848468, částku 117.665,- Kč a poškozené Allianz pojišťovně, a.s. se sídlem v Praze 8, ul. Ke Štvanici 656/3, IČ 47115971, částku 53.747,- Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená Obec Hladké Životice se sídlem Hladké Životice, ul. Hlavní 208, IČ 00848468 a Allianz pojišťovna, a.s. se sídlem v Praze 8, ul. Ke Štvanici 656/3, IČ 47115971, odkázána se zbytky uplatněných nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se obžalovaní trestných činů dopustili tím, že:

obžalovaní xxx a xxx:

1) dne 28.4.2008 v Hladkých Životicích, okr. Nový Jičín, po vzájemné dohodě a se záměrem z prostředků Obce Hladké Životice bezdůvodně obohatit xxx, oba v rozporu s ustanoveními § 71 až 79 zákona o obcích upravujících odměny dlouhodobě uvolněných zastupitelů obce, xxx jako místostarosta jmenované obce vystupující jako zástupce statutárního orgánu obce (starosta), s xxx, který byl zastupitelem jmenované obce a jejím starostou, vyhotovili listinu označenou jako dohoda o provedení práce podle § 75 zákoníku práce a datovanou dnem 2.1.2008, na které jako smluvní strany figurovaly Obec Hladké Životice zastoupená xxx na straně zaměstnavatele a xxx na straně zaměstnance, a jejímž předmětem bylo sjednání pracovního úkolu zaměstnance v termínu od 2.1.2008 do 31.12.2008 v rozsahu 150 hodin za odměnu ve výši 100.000,- Kč splatnou již dne 28.4.2008, kdy pokud jde o druh práce, bylo sice výslovně uvedeno, že se „jedná o práci, která nepadá do povinností starosty obce dle zákona č. 128/2000 Sb.“, kdy úkolem je „vyjednávací pozice v souvislosti s výstavbou D47 a I/57“ a dále „brigádnická činnost při výstavbě chodníků, při rekonstrukci bývalé základní školy, výstavba výletišť“, avšak oba jednali s tím, že pracovní úkol deklarovaný v uvedené dohodě je částečně smyšlený, neodpovídající činnosti xxx pro jmenovanou obec, a částečně podřaditelný pod běžné povinnosti starosty obce upravené ustanovením § 103 zákona o obcích, podle něhož starosta mj. zastupuje obec navenek, a s tím, že xxx za svou činnost pro obec coby její uvolněný zastupitel pobírá odměny podle § 71 až 79 zákona o obcích, který uvolněnému zastupiteli obce umožňuje vyplácet toliko měsíční odměnu a odměnu při skončení funkčního období ve výši dle nařízení vlády č. 37/2003 Sb. v platném znění, kdy na základě uvedené listiny byla dne 28.4.2008 z pokladny jmenované obce vyplacena peněžní částka ve výši 100.000,- Kč, přičemž jmenovaná obec následně na zákonných odvodech odvedla státu dalších 17.655,- Kč, přičemž xxx skutečně v období od 2.1.2008 do 31.12.2008 pro jmenovanou obec žádné práce spočívající v brigádnické činnosti neodvedl a nikdo je za jmenovanou obec je nepřevzal, čímž Obci Hladké Životice způsobili škodu ve výši 117.655,- Kč,

obžalovaný xxx:

2) dne 12.8.2009 v Hladkých Životicích, okr. Nový Jičín, v rámci likvidace pojistné události vyvolané povodní, která území Obce Hladké Životice postihla dne 2.7.2009, jako starosta Obce Hladké Životice učinil ve vztahu k obchodní společnosti Allianz pojišťovna, a.s., čestné prohlášení, ve kterém v rámci uplatňování nároku jmenované obce z pojistné smlouvy č. 500038470 uzavřené mezi jmenovanou obcí a jmenovanou pojišťovnou potvrdil, že při povodni byla v budově mateřské školy zaplavena kotelna, ve které se nacházely dva kusy zahradních sekaček a jeden křovinořez, posléze identifikované jako sekačka Turbo 55S Pro Intec, sekačka Mountfield a křovinořez OM 753 T, kdy uvedl, že tyto věci byly povodní úplně zničeny, následně zlikvidovány a vhozeny do kontejneru, přičemž jednal s tím, že ve skutečnosti kotelna mateřské školy zaplavena nebyla, ani jedna z uvedených věcí při povodni zničena nebyla a jmenovaná obec všechny tři uvedené věci po povodni vlastnila a užívala, a že tak uplatňované pojistné plnění jmenované obci bude vyplaceno neoprávněně, a v důsledku toho, že Allianz pojišťovna, a.s., po likvidaci pojistné události i na základě jeho čestného prohlášení jmenované obci vyplatila za

zničení uvedených tří věcí pojistné plnění ve výši 53.747,- Kč, způsobil společnosti Allianz pojišťovna, a.s. sídlem v Praze 8, ul. Ke Štvanici 656/3, škodu ve výši 53.747,- Kč,

obžalovaný xxx:

3) dne 27.10.2010 v Hladkých Živicích, okr. Nový Jičín, jako starosta Obce Hladké Životice, se záměrem svévolně bezdůvodně obohatit společnost GRAVEL-STONE a.s., sídlem ve Zlíně, ul. Kvítková 4703, na úkor majetku jmenované obce, sjednal, vystupujíc za jmenovanou obec jako dárce, s obchodní společností GRAVEL-STONE a.s., jako obdarovaným, poskytnutí peněžitého daru jmenovanou obcí jmenované společnosti ve výši 400.000,- Kč s tím, že dar je určen k provedení investiční akce-rekultivace retenční nádrže, kdy v souvislosti s tím byla vyhotovena a jím za dárce podepsaná listina označená jako darovací smlouva, přičemž si byl vědom toho, že jedná v rozporu s ustanovením § 85 odst. 2 písm. b) zákona o obcích v platném znění, podle kterého rozhodnutí o poskytování peněžitých darů ve výši nad 20.000 Kč fyzické nebo právnické osobě v jednom kalendářním roce je vyhrazeno zastupitelstvu obce, přičemž zastupitelstvo jmenované obce žádný dar společnosti GRAVEL-STONE a.s. neschválilo, čímž Obci Hladké Životice způsobil škodu ve výši 400.000,- Kč,

obžalování xxx a xxx:

4) dne 12.11.2010 v Hladkých Živicích, okr. Nový Jičín, po vzájemné dohodě a se záměrem z prostředků Obce Hladké Životice bezdůvodně obohatit xxx, po formálním schválení zastupitelstvem jmenované obce, které k tomu však nemělo pravomoc, oba v rozporu s ustanoveními § 71 až 79 zákona o obcích upravujících odměny dlouhodobě uvolněných zastupitelů obce, xxx jako místostarosta jmenované obce vystupující jako zástupce statutárního orgánu obce (starosty), s xxx, který byl zastupitelem jmenované obce a jejím starostou, vyhotovili listinu označenou jako dohoda o provedení práce podle § 75 zákoníku práce a datovanou dnem 29.10.2010, na které jako smluvní strany figurovaly Obec Hladké Životice zastoupená xxx na straně zaměstnavatele a xxx na straně zaměstnance, a jejímž předmětem bylo sjednání pracovního úkolu zaměstnance v termínu od 4.1.2010 do 12.11.2010 v rozsahu 100 hodin za odměnu ve výši 82.360,- Kč splatnou dne 12.11.2010, kdy pokud jde o druh práce, bylo sice výslovně uvedeno, že se „jedná o práci, která nepadá do povinností starosty obce dle zákona č. 128/2000 Sb.“, kdy úkolem je „dlouholetá práce na obci za období od roku 1992-2010“ a dále „práce v souvislosti s výstavbou D47, obchvat I/57, pomoc občanům při uplatňování jejich práv při výstavbě D47 a I/57“, avšak oba jednali s tím, že pracovní úkol deklarovaný v uvedené dohodě je podřaditelný pod běžné povinnosti starosty obce upravené ustanovením § 103 zákona o obcích, a s tím, že xxx za svou činnost pro obec coby její uvolněný zastupitel pobíral a pobírá odměny podle § 71 až 79 zákona o obcích, který uvolněnému zastupiteli obce umožňuje vyplácet toliko měsíční odměnu a odměnu při skončení funkčního období ve výši dle nařízení vlády č. 37/2003 Sb. v platném znění, kdy na základě uvedené listiny byla dne 8.11.2010 z účtu jmenované obce na účet xxx poukázána peněžní částka ve výši 70.000,- Kč, přičemž

jmenovaná obec následně na zákonných odvodech odvedla státu dalších 12.360,- Kč, čímž Obci Hladké Životice způsobili škodu ve výši 82.360,- Kč.

Proti rozsudku podal řádně a včas odvolání obžalovaný xxx, které zaměřil do všech výroků. V písemně vypracovaném odvolání obhájcem obžalovaného namítal, že nesouhlasí s hodnocením důkazů, které byly provedeny v průběhu hlavních líčení poté, co byl původní rozsudek Krajským soudem v Ostravě zrušen a věc byla vrácena Okresnímu soudu v Novém Jičíně. Soud I.stupně provedl řadu důkazů, zejména výslechy svědků – členů zastupitelstva Obce Hladké Životice, přehrání audiovizuálního záznamu ze zasedání zastupitelstva a listinné důkazy. Tyto důkazy potvrzovaly jeho obhajobu spočívající v tom, že přiznané odměny bývalému starostovi formou dohody o provedení práce byly v souladu s vůlí zastupitelstva. Rovněž pracovnice Ministerstva vnitra ČR, paní xxx, vypověděla, že ekonomka obce s ní konzultovala tuto záležitost. Tato svědkyně mimo jiné uvedla, že v otázce odměňování je zákon o obcích poměrně kusý, ale vždy je rozhodující vůle zastupitelstva, které jediné může rozhodnout a posoudit, zda práce starosty byly činné nad rámec jeho povinností vyplývajících z funkce. Dosud nebyl vydán žádný judikát, který by specifikoval, do jaké míry jsou práce vykonávané starostou ještě v rámci jeho funkce. Uvedené skutečnosti mají vliv na posouzení subjektivní stránky jeho jednání a vyplynuly i z odůvodnění zrušovacího usnesení krajského soudu, ve kterém byl vysloven závazný právní názor, v jakém směru má být prováděno další dokazování. Prakticky všichni svědkové potvrdili, že zastupitelstvo souhlasilo s navrženými odměnami pro starostu, znali její výši a věděli i o odvodech, které bude hradit obec. Nelze souhlasit s argumentací okresního soudu uvedenou na str. 23 napadeného rozsudku, kde je uvedeno, že soud považuje výpovědi členů zastupitelstva vypovídající v jejich prospěch za nevěrohodné, neboť v předchozích volbách kandidovali za politická sdružení xxx. Okresní soud nerespektoval zrušovací usnesení krajského soudu, důkazy, které byly provedeny, interpretoval v jejich neprospěch. Obžalovaný se domnívá, že skutky, pro které byla podána obžaloba, nejsou trestným činem a *navrhl, aby Krajský soud v Ostravě napadený rozsudek zrušil a podle § 226 písmeno b) trestního řádu ho obžaloby zprostil.*

Proti rozsudku podal řádně a včas odvolání i obžalovaný xxx a rovněž ho zaměřil do všech výroků. Prostřednictvím obhájce namítal, že napadený rozsudek je nesprávný a nezákonný. Z jeho odůvodnění a průběhu celého řízení je patrné, že soud byl od počátku přesvědčen o jeho vině. Po provedeném dokazování soud vybral účelově jen ty skutečnosti a důkazy, které svědčily v jeho neprospěch a zcela ignoroval skutečnosti a důkazy, které podporovaly jeho obhajobu. Skutky pod body 1) a 4) již jednou byly předmětem přezkumu odvolacího soudu. Je nesporné, že dohody o provedení práce existují. Lze rovněž připustit, že jsou formálně jako právní úkon neplatné. Z hlediska trestněprávního je však nutné se zabývat okolnostmi jejich existence. Krajský soud ve svém rozsudku sp.zn. 7To 214/2014 uvedl, že zastupitelstvo je nejvyšší orgán obce a je mu umožněno mj. rozhodnout o ocenění mimořádné práce ve prospěch obce nad rámec zákonných povinností člena zastupitelstva. Současně vyslovil závazný právní názor, že bude nutné ověřit, jestli zastupitelstvo skutečně odměny schválilo a zdali on se spoluobžalovaným jednali z vůle zastupitelstva. Součástí právního názoru bylo, že pokud jednali s vůlí zastupitelstva, lze odměny těžko považovat za škodu a ohledně odvodů je třeba se

zabývat tím, zda takový postup naplňuje znaky přečinu či jiného trestného činu. Okresní soud tento závazný právní názor nerespektoval. Odůvodnil to tím, že bylo provedeno nové dokazování, které změnilo dosavadní důkazní situaci. To se však nezakládá na pravdě. V podstatě všichni zastupitelé, včetně jeho politických odpůrců, potvrdili, že odměny pro něho byly schválené. O těchto skutečnostech nemůže být pochyb. Jistá pochybnost vyvstává u otázky odvodů. Část svědků potvrdila, že se o odvodech hovořilo, tyto však soud vyhodnotil jako nevěrohodné. Obžalovaný poukázal na doplňující výpověď svědkyně xxx, která opakovaně uvedla, že situaci řešila s pracovníci Ministerstva vnitra ČR. To potvrdila svědkyně xxx, která navíc uvedla, že existoval metodický pokyn, který umožňoval vyplacení odměny na základě dohody o provedení práce. Nikdo z nich nebyl právně vzdělán a tak se nakonec tento zcela nevhodný způsob výplaty částky v roce 2008 zvolil, a protože nikdo ničeho nenamítal a ani následná kontrola z Krajského úřadu nic nevytkla, byl zvolen stejný postup i v roce 2010. Nebyl proveden žádný důkaz, který by ospravedlňoval postup okresního soudu v tom směru, že se odchýlil od závazného právního názoru Krajského soudu v Ostravě. Je zřejmé, že jejich postup byl formálně nevhodný, právně vadný, s čímž zákon spojuje civilněprávní důsledky spočívající v neplatnosti právního úkonu a následné povinnosti vydat bezdůvodné obohacení. Je však přesvědčený, že skutkové okolnosti nemohou vést k jeho trestní odpovědnosti, když jednal v souladu s vůlí zastupitelstva. Z hlediska subjektivní stránky se nemůže jednat o jeho zaviněné jednání a nemůže jít o trestný čin. Stejně tak jeho jednání nedosahuje patřičného stupně společenské škodlivosti. Jeho jednání nemohlo naplnit ani zákonné znaky přečinu zpronevěry, který vyžaduje úmyslné zavinění. Jednání neplánoval, nepřijal ho bez vědomí obce a důvodně se domníval, že nakládá se svými finančními prostředky. Absurdním je i obvinění v bodě 2) napadeného rozsudku. Jeho vina je dovozována toliko z toho, že měl podepsat čestné prohlášení určené pojišťovně Allianz pojišťovna, a.s. Nemůže popřít, že prohlášení podepsal, nicméně jeho obsah nekontroloval a ani neověřoval jeho správnost. Vycházel ze skutečnosti, že vše připravily pracovnice paní xxx a xxx. Denně podepisoval mnoho písemností a nebylo v jeho silách kontrolovat obsah všech listin. Vinu nelze dovodit ani ze skutečnosti, že měl vézt sekačku do servisu. Je možné, že tak učinil, ale určitě si s ohledem na množství řešených věcí nespojil, že se jedná o sekačku, která byla uvedena v čestném prohlášení. Zcela tedy schází nepochybný závěr o jeho úmyslu uvést pojišťovně nepravdivou informaci. Dokazování skutečnosti zda byla v kotelně mateřské školy při povodních voda je proto nadbytečné. Podotkl však, že i v ohledání Krajské hygienické stanice je konstatováno, že se stopy po zatopení v okolí mateřské školy nachází. Záležitost ohledně pojistného podvodu šetřil policista xxx, což je manžel xxx a švagr xxx, které se vůči němu politicky i lidsky vymezily. Není vyloučeno, že mohly manipulovat s určitými podklady při šetření podvodu. Poté co opustil úřad na podzim roku 2010, do tohoto již neměl přístup, přesto jsou ve spise založeny listiny vztahující se k předmětné sekačce datovány k prosinci 2010. Nejvíce si vyčítá jednání pod bodem 3) napadeného rozsudku, ale ani v tomto bodě se necítí být vinným. Je nesporné, že darovací smlouvu se společností GRAVEL-STONE a.s. podepsal, před podpisem ji schválila rada obce. Bohužel ji neschválilo již zastupitelstvo, nicméně o poskytnutém daru ve výši 400.000- Kč bylo informováno formou zprávy o činnosti rady obce. Je chyba, že smlouva nebyla předložena zastupitelstvu ke schválení, ale stalo se tak v rámci snahy rozjet projekt ještě před skončením volebního období. Je připraven nést civilněprávní důsledky, ale

nesouhlasí s tím, že by se dopustil trestného činu. Z provedeného dokazování nepochybně vyplynulo, že celkový záměr obce byl dobrý. Podařilo se mu získat finanční prostředky od společnosti ČEZ distribuce a.s. ve výši 800.000,- Kč a tyto prostředky byly účelově vázány. Poskytnutí prostředků společnosti GRAVEL-STONE a.s. nelze proto hodnotit jako něco účelového, nekalého. Vše bylo transparentně připraveno a celkový záměr rozvoje byl prezentován veřejně. Jmenovaná společnost se zavázala poskytnuté finanční prostředky užít v souladu s účelem uvedeným v darovací smlouvě. Ve své podstatě to ani darovací smlouva nebyla, jelikož tato nemůže být nijak podmiňována. Správně měla být uzavřena smlouva o dílo, která by se následně nemusela schvalovat v zastupitelstvu. Po právní stránce nejde o trestný čin, a to i s ohledem na zásadu ultima ratio. Jeho jednání nebylo v souladu se zákonem, avšak negativní důsledky s ním spojené je třeba hledat v oblasti soukromého práva, nikoli trestního. Obžalovaný se rovněž vyjádřil k uloženému peněžitému trestu s tím, že soud vlastně ani jeho uložení pořádně neodůvodnil. V tomto směru je rozhodnutí nepřezkoumatelné. Není si vědom toho, že by soud zkoumal jeho majetkové poměry a jeho současné poměry uložení takového testu nedovolují. Odvolání rovněž podal do výroku o náhradě škody, protože za škodu nenese odpovědnost, neboť je nevinný. Nárok ve výši 117.665,- Kč je navíc promlčen. Z hlediska právního posouzení se nemůže jednat o škodu, nýbrž o bezdůvodné obohacení, v tomto směru odkazuje na ust. § 107 odstavec 1 občanského zákoníku účinného do 31.12.2013. Ve vztahu k Allianz pojišťovně, a.s. namítal, že nemůže být pasivně legitimován, protože pokud by se protiprávního jednání dopustil, tak v zaměstnaneckém poměru k obci a odpovědná za škodu vůči pojišťovně je obec. *Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil, obžaloby ho zprostil a poškozené s jejich nároky odkázal na řízení občanskoprávní.*

Ve svém písemném vyjádření obžalovaný xxx uvedl, že se po celou dobu trestního řízení snaží orgány činné v trestním řízení přesvědčit, že se jedná o komplot smyšlených a vykonstruovaných případů s jediným cílem – exemplárně ho potrestat. Až do konání veřejného zasedání u Krajského soudu v Ostravě ve věci převodu pozemků v lokalitě Na stráni v Hladkých Životicích se to nepodařilo. Všichni vlastníci byli dlouhodobě novým vedením obce ujišťováni, že jsou mimo jakékoliv nebezpečí, co se vlastnického práva k pozemku týká. Postupně se názor vedení obce měnil. Obec pověřila svého právního zástupce k získání pozemků zpět. Členové nového vedení a hrstka jejich příznivců jsou silně frustrováni z toho, že odvolací soud v případě pozemků rozsudek okresního soudu nepotvrdil. Toto dávají nepokrytě najevo při osobních setkáních s občany, kdy tvrdí, že počítali s tím, že obžalovaní budou odsouzeni a zaplatí škodu. Veřejně kritizují i stanoviska dozorového orgánu – ministerstva vnitra a samotné rozhodnutí trestního odvolacího soudu v případě pozemků. Z uvedeného je zřejmé zcela zaujaté jednání současných představitelů obce vůči němu a všem jeho krokům v době, kdy byl starosta. Podpůrně tyto informace mohou sloužit k prokázání, že mohlo dojít k manipulaci s dokumenty obce ve chvíli, kdy úřad převzalo nové vedení obce. K vyjádření obžalovaný připojil e-mailovou korespondenci xxx vyjadřujícího se k ceně pozemků z pohledu jednotlivých rozhodnutí.

Z podnětu podaných odvolání krajský soud ve smyslu § 254 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti

nimž byla podána odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad a po doplnění dokazování výsledkem svědků xxx, xxx, xxx, xxx a listinnými důkazy – opětovně dohodami o provedení práce, usnesením Rady obce ze dne 25.11.2008, usnesením zastupitelstva obce ze dne 14.10.2010, a nově zprávami Obce Hladké Životice a Allianz pojišťovny a.s., zápisy zasedání rady obce a zápisy ze zasedání zastupitelstva obce, dospěl k následujícím závěrům.

Vady předcházející vydání napadeného rozsudku shledány nebyly. Nebylo zjištěno žádné pochybení, které by mohlo mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obžalovaného na obhajobu.

Nutno uvést, že ve vztahu ke skutkům popsaným pod body 1) a 4) napadeného rozsudku okresní soud rozhodoval již rozsudkem ze dne 28.1.2014, č.j. 4T 108/2012, kterým oba obžalované uznal v těchto bodech vinnými. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 16.1.2015, č.j. 7To 214/2014 byl v těchto bodech rozsudek okresního soudu zrušen a podle § 259 odstavec 1 trestního řádu věc vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení s odůvodněním, že rozhodnutí okresního soudu je předčasné, když nebyla náležitě objasněna subjektivní stránka. Okresnímu soudu bylo uloženo, aby náležitě objasnil, zda v roce 2008 a 2010 byly splněny zákonné podmínky pro poskytnutí odměny či daru, zda částky byly vyplaceny na základě rozhodnutí zastupitelstva obce a zda zastupitelé hlasovali i o zákonných odvodech, neboť uvedená skutečnost má vliv na hodnocení subjektivní stránky jednání obžalovaných.

Okresní soud doplnil dokazování zejména o výsledky zastupitelů obce, svědkyně xxx, xxx, přehráním audiozáznamu z 19. zasedání zastupitelstva obce dne 14.10.2010 a připojeným spisem Okresního soudu v Novém Jičíně sp.zn. 6T 177/2011 a po zhodnocení důkazů dospěl k závěru, že vina obžalovaných byla prokázána všemi provedenými důkazy. Poukázal přitom na skutečnost, že obžalovaný xxx obdržel odměny za činnosti, které souvisely s jeho funkcí a právní úprava v takovém případě poskytnutí odměny ani daru neumožňovala, a to ani formou dohody o provedení práce. Obžalovaní si tak museli být vědomi toho, že finanční částky byly vyplaceny v rozporu s ust. § 71, §75, § 79 a §85 zákona o obcích a naplnili tak skutkové podstaty trestných činů výše uvedených.

Po doplněném dokazování u veřejného zasedání se krajský soud s právními závěry okresního soudu ve vztahu k těmto dvěma bodům neztotožnil.

Lze konstatovat, že výsledky obžalovaných, jednotlivých zastupitelů, dohodami o provedení práce, jakož i výpisy běžného účtu obce, bylo prokázáno, že xxx byla obcí vyplacena dne 28.4.2008 částka 100.000,- Kč na základě dohody o provedení práce ze dne 2.1.2008 uzavřené mezi obcí Hladké Životice jako zaměstnavatelem, zastoupené xxx, a xxx jako zaměstnancem, jejímž předmětem bylo sjednání prací v termínu od 2.1.2008 do 31.12.2008 s odměnou ve výši 117.655,- Kč, přičemž vyplacena bude zaměstnanci toliko částka 100.000,- Kč. Sjednané práce byly vymezeny jako práce nespádající do povinností starosty obce, vyjednávací pozice v souvislosti s výstavbou D 47 a I/57, brigádnická činnost při výstavbě chodníků, při rekonstrukci bývalé základní školy a výstavby letiště. Zároveň

obec zaplatila státu na zákonných odvodech 17.655,- Kč. Dne 8.11.2010 byla xxx vyplacena částka 70.000,- Kč na základě dohody o provedení práce uzavřené podle § 75 zákoníku práce dne 29.10.2010 mezi obcí Hladké Životice, zastoupenou xxx, jako zaměstnavatelem, a xxx jako zaměstnancem, jejímž předmětem bylo sjednání práce v termínu od 4.1.2010-12.11.2010, za odměnu ve výši 82.360,- Kč, s výplatou zaměstnanci ve výši 70.000,- Kč. V dohodě bylo konkrétně uvedeno, že se jedná o práci, která nespadá do povinností starosty obce, dlouholetou práci na obci od roku 1992 – 2010, práci v souvislosti s výstavbou D47, obchvat I/57, pomoc občanům při uplatňování jejich práv při výstavbě dálnice. Na zákonných odvodech zaplatila obec státu 12.360,- Kč.

Zároveň není pochyb o tom, že o vyplacení finančních částek starostovi rozhodlo v obou případech zastupitelstvo obce. V prvním případě formou schválení navýšení rozpočtu na zasedání zastupitelstva obce dne 17.12.2007 a v roce 2010 přímo hlasováním o odměně starostovi ve výši 70.000,- Kč na zasedání zastupitelstva dne 14.10.2010. Uvedené je zřejmé nejen ze zápisu a videozáznamu z 19. zasedání zastupitelstva obce konaného dne 14.10.2010, ze zápisu z 5. zasedání zastupitelstva obce v Hladkých Životicích ze dne 17.12.2007 (čl. 3142-3153) a zápisu z 9. zasedání rady obce v Hladkých Životicích ze dne 30.10.2007 (čl. 3195-3198), které byly provedeny k důkazu u veřejného zasedání krajského soudu, ale i z výpovědí svědků xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx a xxx. Z výpovědí jednotlivých svědků lze dovodit, že částka byla projednávána jako odměna starostovi za nadstandartní činnost, kterou pro obec vykonal.

Podle § 71 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, se členům zastupitelstva obce, kteří jsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolnění, a členům zastupitelstva obce, kteří před zvolením do funkce člena zastupitelstva obce nebyli v pracovním poměru, ale vykonávají funkci ve stejném rozsahu jako dlouhodobě uvolnění členové zastupitelstva obce, poskytuje obec za výkon funkce odměnu, kterou je měsíční odměna a odměna při skončení funkčního období.

S přihlédnutím k citovanému ustanovení se lze ztotožnit s okresním soudem, že za výkon funkce lze starostovi poskytnout pouze měsíční odměnu, příp. odměnu při skončení funkčního období. Vyplacení částek obžalovanému xxx bylo tak nezákonné, neboť obě dohody o provedení práce jsou neplatné, když nebylo prokázáno, že by obžalovaný prováděl pro obec pracovní úkoly, které by nespadaly do povinností starosty obce. V této souvislosti je možno poukázat jednak na zprávu Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru kontroly a interního auditu, o výsledku přezkoumání hospodaření obce Hladké Životice za rok 2010, kde je v bodě A.7 uvedeno, že z usnesení zastupitelstva nevyplývá, že by schválenou odměnou měla být oceněna jiná práce než práce vykonávaná v rámci výkonu funkce starosty, přičemž dohoda o provedení práce je nejasná a neurčitá, a jednak je možno poukázat na rozsudek Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 23.5.2012, č.j. 6C 177-2011-53 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 12.11.2012, č.j. 16 Co 203/2012-86, jehož obsah cituje v odůvodnění napadeného rozsudku i okresní soud, který se zabývá i tím, že za činnost vykonávající v rámci výkonu své funkce nemohla obec obžalovanému poskytnout zákonně ani finanční dar dle § 85 písmeno b) zákona o obcích.

Jak již však bylo uvedeno v rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16.1.2015, č.j. 7To 214/2014-2869, je třeba se pečlivě zabývat i subjektivní stránkou jednání obžalovaných.

Trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku (do 31.12.2009 trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odstavec 1 písmeno a) trestního zákona) spáchá úřední osoba (veřejný činitel), která v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu. Z hlediska zavinění musí úmysl pachatele kromě jednání zahrnovat i úmysl způsobit někomu škodu nebo jinou závažnou újmu. Stejně tak se úmysl vyžaduje i u trestného činu zpronevěry dle § 206 trestního zákoníku (do 31.12.2009 dle § 248 trestního zákona).

V této souvislosti je třeba se důkladně zabývat svědeckou výpovědí xxx a xxx. Svědkyně xxx ve své výpovědi opakovaně uvedla, že formu výplaty odměn starostovi konzultovala v roce 2008 i 2010 s paní xxx z Ministerstva vnitra ČR, která jí dohodu o provedení práce doporučila s tím, že zákon nezakazuje poskytnout starostovi odměnu a ona tuto informaci radě obce poskytla. Domnívá se, že paní xxx sdělila i důvod vyplacení odměny, neví již, jak podrobně.

Její výpověď je podporována zčásti i výpovědí svědkyně xxx, která uvedla, že poskytovala telefonicky konzultace ve vztahu ke konkrétním ustanovením zákona o obcích. Vybavila si i jméno paní xxx. Svědkyně se obsáhle vyjádřila k tomu, že jejich odbor vydával celou řadu metodických doporučení. Od roku 2006 žádný institut mimořádné odměny členům orgánů obce neexistuje, jiné peněžité plnění se však nedalo vyloučit, neboť zákon o obcích hovoří o finančních či věcných darech, které lze poskytnout i členům orgánů obcí. Musí se však vždy zvážit, zda je dar poskytován v souvislosti s výkonem funkce či nikoli, neboť za výkon funkce nelze dary ani odměny poskytovat. Dotazů na toto téma byla celá řada. Svědkyně rovněž nevyločila, že mohla doporučit i uzavření dohody o provedení práce, tyto však opět nelze uzavírat na práce související s výkonem funkce. Zákon sice nic takového neuvádí, ale oni to připustili. Příklady na které se vztahovala možnost uzavření dohody o provedení práce nebyly nikde specifikovány a na dotazy v tomto směru odpovídali, že si to zastupitelstvo musí vždy zvážit samo. Svědkyně rovněž uvedla, že si na konkrétní obsah telefonátu s paní xxx nepamatuje.

Vzhledem k tomu, že ani jedna ze svědkyň si již nebyla schopna vzpomenout na přesný obsah telefonátů, což je s ohledem na časový odstup i logické, přičemž svědkyně xxx připustila, že mohla doporučit uzavření dohody o provedení práce s tím, že je vždy na zastupitelstvu, aby posoudilo, zda práce souvisí s výkonem funkce či nikoli, lze konstatovat, že je nutno vzít za prokázáno tvrzení svědkyně xxx, že jí tato forma doporučena byla a o tomto informovala i členy rady obce, včetně obžalovaných. Ačkoli svědci xxx, xxx, xxx a xxx ve svých výpovědích uvedli, že v rámci schvalování odměn se řešili i zákonné odvody, pak svědci xxx, xxx a xxx toto popřeli v souladu s videozáznamem, ze kterého je zřejmé, že přímo na zasedání se tato otázka neřešila. Nicméně s ohledem na zvolenou formu obec zaplatit odvody

musela. Odhlédnout nelze ani od skutečnosti, že při kontrole hospodaření obce za rok 2008 Krajským úřadem Moravskoslezského kraje (čl. 3016-3018) zvolený postup obci vytknut nebyl, obžalovaní se tak mohli i s ohledem na sdělení svědkyně xxx ohledně doporučení z ministerstva vnitra důvodně domnívat, že jejich postup je správný.

Krajský soud se neztotožnil s názorem okresního soudu, že úmysl u obou obžalovaných je možné dovodit z jejich povinností obeznámit se se základními předpisy, včetně zákona o obcích. Je sice pravdou, že se jedná o problematiku, kterou upravuje zákon o obcích, který musejí členové zastupitelstva i rady obce znát a případná neznalost zákona je nemůže omluvit, nicméně v tomto případě obžalovaní stejně jako další členové zastupitelstva projevili neznalost v souvislosti s právní úpravou odměn, která zasahuje i do dalších občanskoprávních předpisů a o její neurčitosti svědčí i nutnost vydávání metodických doporučení a konzultací s Ministerstvem vnitra ČR ze strany mnoha obcí.

Na základě výše uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že nelze dovodit, že by obžalovaní jednali v úmyslu způsobit obci škodu či bezdůvodně obžalovaného xxx obohatit. Uvedený úmysl by bylo možno dovodit např. z toho, že obžalovaní by záměrně nerespektovali pravomoc zastupitelstva obce, nebo by účelově obcházeli jejich rozhodnutí a nahrazovali je vlastními. Ani jedno se však nestalo. Ve vztahu k vyplaceným částkám obžalovaní jednali po konzultaci s pracovníci Ministerstva vnitra ČR a v souladu s vůlí zastupitelstva, které svým rozhodnutím, byť nesprávným, v obou případech o vyplacení částek rozhodlo. Provedenými důkazy tak nebylo prokázáno, že by obžalovaní nejednali v dobré víře, že uzavření dohod o provedení práce je v obou případech v souladu se zákonem, včetně zaplacení zákonných odvodů.

Vzhledem k tomu, že krajským soudem nebyl v bodech 1) a 4) dovozen úmysl obžalovaných způsobit jinému škodu, nemohlo dojít v bodě 1) k naplnění subjektivní stránky trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odstavec 1 písmeno a) trestního zákona a trestného činu zpronevěry dle § 248 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákona, u obžalovaného xxx ve formě pomoci dle § 10 odstavec 1 písmeno c) trestního zákona a bodě 4) k naplnění subjektivní stránky přečinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku a přečinu zpronevěry dle § 206 odstavec 1,3 trestního zákoníku, u obžalovaného xxx ve formě pomoci dle § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku. Jelikož v jednání obžalovaných nelze spatřovat ani žádný jiný trestný čin či přestupek, musel krajský soud oba obžalované ve vztahu k bodům 1) a 4) napadeného rozsudku (bod 14/ a 17/ obžaloby) zprostit dle § 226 písmeno b) trestního řádu.

Naopak ve vztahu k bodu 2) a 3) napadeného rozsudku lze i po doplněném dokazování u veřejného zasedání o výpovědi svědkyně xxx, xxx a xxx konstatovat, že okresní soud nepochybil, když dospěl k závěru o vině obžalovaného xxx.

V bodě 2) obžalovaný uvedl, že v srpnu 2009 voda zatekla do kotelny mateřské školy a měla se tam nacházet technika, která byla po očištění převezena na obecní úřad a z důvodu nefunkčnosti byla inventarizační a likvidační komisí

vyřazena. Připustil, že podepsal čestné prohlášení. Na svou obhajobu však uvedl, že neprováděl žádné úkony směřující ke kontrole zahradní techniky, pouze prohlášení, které bylo zpracováno administrativou obecního úřadu, podepsal.

Okresní soud při svých závěrech důvodně vycházel nejen z výpovědi svědků, ale i z listinných důkazů – zpráv Allianz pojišťovny a.s., čestného prohlášení a dokladů k jednotlivým přístrojům.

Na základě listin doložených Allianz pojišťovnou, a.s. lze konstatovat, že není pochyb o tom, že dne 2.7.2009 došlo v obci Hladné Životice k povodni, která způsobila škody mj. i na majetku obce. Nespornou je i skutečnost, že obec nahlásila u Allianz pojišťovny, a.s. pojistnou událost, která byla zaregistrována pod číslem 500038470-0006, přičemž škoda měla vzniknout mj. i v kotelně mateřské školy. V této souvislosti bylo dodáno pojišťovně čestné prohlášení ze dne 12.8.2009, podepsané obžalovaným xxx, ve kterém čestně prohlašuje, že při povodních 2.7.2009 v obci Hladké Životice byla zaplavena v budově mateřské školy kotelna, ve které se nacházely dva kusy zahradních sekaček a jeden křovinořez. Jelikož toto nářadí bylo úplně zničeno, bylo ihned zlikvidováno, vyhozeno do kontejneru. Na základě doložených listin, tedy i uvedeného čestného prohlášení, bylo obci Hladké Životice vyplaceno pojistné plnění v celkové výši 66.038,- Kč, z toho částka 53.747,- Kč za věci, které měly být poškozeny v kotelně mateřské školy.

Okresní soud se správně zabýval tím, zda v důsledku povodní byla kotelna mateřské školy, kde mělo k poškození přístrojů dojít, skutečně zatopena, a dospěl ke správnému a odůvodněnému závěru, že tomu tak nebylo.

Skutečnost, že zatopenou kotelnu viděl, zmiňuje pouze svědek xxx a xxx. Svědek xxx ve své výpovědi uvedl, že v kotelně bylo kolem 18.00 hodin dne 2.7.2009 bláto, které dosahovalo až do výše 15 cm, voda již opadala. Znečištěná místa hadicí vystříkal a vodou očistil i zahradní techniku, která v kotelně byla. Jednalo se o dva křovinořezy a sekačku na travu. Nikdo jiný u toho nebyl. Neví, jak s technikou bylo později naloženo. Ještě téhož dne informoval starostu o tom, že voda do kotelny natekla. V rozporu s ním, ale i s dalšími níže rozvedenými důkazy, vypovídal svědek xxx, který uvedl, že se podílel na odstraňování následků povodně, když čerpali ze sklepa školky vodu a vyhazovali věci, mj. sekačky a křovinořez, které naházeli do kontejneru. Svědkyně xxx, ředitelka mateřské školy, sice uvedla, že v mateřské škole byla kotelna zaplavena, nutno však podotknout, že informace měla toliko zprostředkované, když dodala, že sama žádné stopy neviděla, neboť odjela na dovolenou a po jejím návratu již žádné stopy vlhkosti nepozorovala.

Uvedené svědecké výpovědi jsou jednoznačně vyvráceny dalšími provedenými důkazy. Svědkyně xxx, školnice, potvrdila, že se v kotelně školky občas schovávala zahradní technika, kterou tam však den následující po povodni neviděla, stejně jako natečenou vodu nebo jiné stopy vlhkosti. Shodně vypovíдалa i svědkyně xxx, která uvedla, že nic nenasvědčovalo tomu, že by vnikla voda dovnitř školky či její kotelny. Nevynášely se žádné věci, a to ani v kotelně uskladněná lehátka pro děti a uhlí, na kterých se nenacházely žádné stopy po zatopení. Námitky nevěrohodnosti svědků z důvodu špatných vztahů s obžalovaným nejsou důvodné, neboť tyto

výpovědi nestojí osamoceně, ale jsou podporovány i zprávou Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje, ze které vyplývá, že dne 2.9.2009 při povodni nedošlo k zásahu v kotelně mateřské školy, a protokolem o ohledání Krajské hygienické stanice ze dne 3.7.2009, ze které nevyplývá, že by její pracovníci našli stopy po zatopení v objektu mateřské školy.

Skutečnost, že se při povodních nedostala voda do kotelny mateřské školy a nemohlo tak dojít k poškození tří strojů, jak je uváděno v čestném prohlášení obžalovaným, je prokázána i dalšími listinnými důkazy, na které v odůvodnění napadeného rozsudku na straně 30-31 poukazuje okresní soud. Ze zpráv společnosti Mountfield ohledně reklamačního řízení vyplývá, že předmětný křovinořez byl přijat v rámci reklamace společností dne 28.7.2009 a po jeho prohlídce bylo zjištěno poškození přístroje, avšak v důsledku používání nevhodné palivové směsi. Ve vztahu k motorové sekačce Stiga Turbo 55S je důvodně poukazováno na zprávu společnosti Lipka HQ ze dne 16.7.2010, u které byla pracovníky této společnosti zjištěna ohnutá kliková hřídel a poškozená kolečka. K námitce obžalovaného je třeba uvést, že uvedené listiny jsou datovány před jeho odchodem z funkce a jednoznačně z nich vyplývá, že ani jeden ze zahradních strojů nemohl být ihned vyhozen po povodni dne 2.7.2009 a v důsledku této povodně poškozen, jak obžalovaný ve svém čestném prohlášení tvrdí. Konečně o uvedeném svědčí i protokol o ohledání věci ze dne 6.5.2015, ze kterého je zřejmé, že motorová sekačka značky Mounfield se nachází v garáži, umístěné za budovou Obecního úřadu Hladké Životice. Okresní soud v této souvislosti správně poukázal i na inventarizační seznamy majetku obce Hladké Životice, kde jsou všechny tři kusy zahradní techniky evidovány i ke dni 31.12.2009. Uvedenou nesrovnalost nedokázali svědci xxx a xxx ve své výpovědi učiněné u krajského soudu logicky vysvětlit a odůvodnění xxx, že inventarizační seznamy se tiskly ve znění z předchozího roku, pouze se k nim přikládaly návrhy na vyřazení, se s přihlédnutím k výše uvedeným důkazům jeví značně nevěrohodné.

Nedůvodnou byla vyhodnocena i námitka obžalovaného, že sice čestné prohlášení podepsal, ale o tom, že by se mohlo jednat o nepravdivé informace nevěděl. Z výpovědi svědkyně xxx, xxx, jakož i okolností případu, je totiž možno dovodit opak. V této souvislosti je třeba zmínit, že obcí Hladké Životice byla v důsledku pojistné události ze dne 2.7.2009 uplatněna škoda nejen na předmětných strojích zahradní techniky, ale mj. i škoda způsobená na lávce a ve sklepě základní školy. Z listin založených na čl. 1401-1402 vyplývá, že škoda v základní škole byla řádně ohledána, fotograficky zachycena a uplatněna byla spolu se škodou na lávce telefonicky paní xxx již dne 9.7.2009. Škoda na zahradních strojích je naopak nahlášena až dodatečně, bez jakékoliv dokumentace s tím, stroje byly ihned vyhozeny, ačkoli tento údaj byl dříve uváděnými listinami vyvrácen. Svědkyně xxx u veřejného zasedání ve své doplňující výpovědi uvedla, že pokyn k tomu, aby se nahlásila pojistná událost a způsobená škoda jí dal právě obžalovaný xxx. Rovněž svědkyně xxx potvrdila, že u prvotního šetření v červenci 2009 se na pokyn obžalovaného xxx provádělo s likvidátorem pojišťovny ohledání toliko lávky a sklepu základní školy. O mateřské škole nikdo nehovořil, a o tom, že měla být zatopena i kotelná mateřské školy se dozvěděla telefonicky od pracovníka ČEZu až později, snad někdy v srpnu 2009. Svědkyně rovněž uvedla, že si ji poté zavolał obžalovaný do kanceláře a z vlastní iniciativy jí vysvětlil, jakým způsobem voda do kotelny

natekla a co bylo poškozeno. Zároveň také dodala, že svědkyně xxx jí sdělila, že v kotelně žádná voda nebyla a ještě v září 2010 viděla pracovníky obce s jednou ze sekaček pracovat.

Lze tak konstatovat, že obhajoba obžalovaného, že bližší okolnosti k případu nevěděl, je ryze účelová, neboť z rozvedených důkazů, jakož i obsahu výpovědi svědkyně xxx a zejména svědkyně xxx, je zřejmé, že obžalovaný věděl o všech okolnostech, když je sám šířil, přesto podepsal čestné prohlášení, o kterém tak musel vědět, že jeho obsah není pravdivý.

Okresní soud po vyhodnocení právní úpravy účinné v době spáchání skutku i v době rozhodování ve smyslu § 2 odstavec 1 trestního zákoníku nepochybil ani při právní kvalifikaci jednání obžalovaného, který naplnil zákonné znaky trestného činu pojistného podvodu dle § 250a odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku, když provedenými důkazy bylo prokázáno, že při uplatnění nároku na pojistné plnění z pojistné smlouvy uvedl nepravdivé údaje a způsobil škodu nikoli malou dle § 89 odstavec 11 trestního zákona.

Pochybení nebylo shledáno ani ve výrocích o náhradě škody, kterým byla obžalovanému xxx podle § 228 odstavec 1 trestního řádu stanovena povinnost zaplatit na náhradě škody Allianz pojišťovně, a.s. částku 53.747,- Kč a dle § 229 odstavec 2 trestního řádu byla pojišťovna se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. S námitkou obžalovaného, že nemůže být pasivně legitimován, protože jednal v zaměstnaneckém poměru k obci a odpovědná za škodu vůči pojišťovně je tak obec, se krajský soud neztotožnil z následujících důvodů:

Předně je nutno uvést, že v adhézním řízení lze přiznat jen takový nárok, který lze obecně přiznat v řízení občanskoprávním, neboť adhézní řízení v podstatě nahrazuje občanskoprávní řízení. Ustanovení § 420 odstavec 2 občanského zákoníku, účinné do 31.12.2013, stanoví, že škoda je způsobena právnickou osobou, když byla způsobena při její činnosti těmi, které k této činnosti použila. Tyto osoby samy za škodu způsobenou podle tohoto zákona neodpovídají, jejich odpovědnost podle pracovněprávních předpisů tím není dotčena. S ohledem na citované ustanovení je proto třeba se vždy v adhézním řízení zabývat tím, zda bude v konkrétním případě škoda způsobena v rámci činnosti právnické nebo fyzické osoby jejím zaměstnancem či jinou osobou při této činnosti použitou, či zda se jedná o exces. V dané věci krajský soud dospěl k závěru, že škodu nelze považovat za škodu způsobenou obcí Hladké Životice, neboť jednání obžalovaného, kterým úmyslně sdělil nepravdivé skutečnosti za účelem vyplacení vyššího pojistného plnění, je vyloženě kriminální povahy a je nutno ho považovat za exces z činnosti starosty obce.

K bodu 3) napadeného rozsudku obžalovaný uvedl, že je pravdou, že po projednání v radě obce uzavřel za obec darovací smlouvu o poskytnutí daru ve výši 400.000,- Kč společnosti GRAVEL-STONE, a.s. Podmínkou však bylo, že obdarovaná společnost použije dar na investiční akci ve prospěch obce. Od nikoho nepřijal žádnou výhodu ani odměnu.

V tomto bodě okresní soud správně vycházel při závěrech o vině obžalovaného jednak z jeho výpovědi, výpovědi svědka xxx a jednak z listinných důkazů, zejména darovacích smluv ze dne 2.9.2010 a 27.10.2010 a zápisu 37.zasedání rady obce Hladké Životice ze dne 24.9.2010. Uvedenými důkazy bylo prokázáno, že obžalovaný za obec uzavřel dne 2.9.2010 darovací smlouvu se společností ČEZ Distribuce, a.s. na poskytnutí daru obci ve výši 800.000,- Kč s tím, že částka 400.000,- Kč se použije na úhradu nákladů spojených s provedením rekultivace retenční nádrže, zvelebení okolí retenční nádrže, vybudování zázemí pro odpočinek a drobnou rekreaci a provedení terénních úprav. Dne 24.9.2010 rada obce v Hladkých Životicích uložila starostovi uzavřít smlouvu se zhotovitelem technického zázemí retenční nádrže GRAVEL-STONE a.s. Zlín a schválila převedení finančních prostředků ve výši 400.000,- Kč na zhotovitele, který vybuduje do 5/2011 technické zázemí v okolí retenční nádrže. Následně dne 27.10.2010 obžalovaný za obec Hladké Životice uzavřel darovací smlouvu, kterou obec poskytla společnosti GRAVEL-STONE a.s., finanční dar ve výši 400.000,- Kč s tím, že tento dar bude použit do června 2011 na výše uvedené účely.

Zároveň bylo provedenými důkazy, včetně výpovědi samotného obžalovaného, prokázáno, že obžalovaný uzavřel darovací smlouvu bez souhlasu obecního zastupitelstva. Jednal tak v rozporu s ust. § 85 písmeno b) zákona o obcích, dle kterého zastupitelstvu obce je vyhrazeno rozhodovat o poskytování věcných darů v hodnotě nad 20 000 Kč a peněžitých darů ve výši nad 20 000 Kč fyzické nebo právnické osobě v jednom kalendářním roce.

Pokud přijal obžalovaný funkci, přebíral na sebe odpovědnost a povinnost znát právní úpravu s funkcí spojenou, v tomto případě zejména zákon o obcích a neznalosti tohoto zákona a s ním spojené absence úmyslného zavinění, se nemůže dovolávat. Skutečnost, že v rozporu s citovaným ustanovením jednal úmyslně, je navíc zjevná i z jeho tvrzení, že jednal pod tlakem, protože mu končilo volební období a on věděl, že ve volbách kandidovat již nebude.

Nelze přisvědčit ani argumentaci obžalovaného, že byl v dobré víře, že jedná výhradně ve prospěch obce, neboť je zcela zřejmé, že obžalovaný měl zájem na tom, aby darovací smlouva byla uzavřena konkrétně se společností GRAVEL-STONE a.s. Lze to dovodit z účelovosti jeho kroků, spočívající v jeho jednání na zasedání rady obce dne 24.9.2010, které okresní soud rozebírá na straně 33 napadeného rozsudku a krajský soud na ně pro stručnost odkazuje. Předmětná darovací smlouva obsahovala sice ujednání, že poskytnuté finanční prostředky jsou účelově vázány, uvedenou skutečností se však již zabýval Okresní soud ve Zlíně ve svém rozsudku ze dne 2.6.2011, sp.zn. 28C 8/2011 s tím, že předmětná smlouva postrádá základní znaky darování, což je bezúplatnost a dobrovolnost a rovněž poukázal na možné obcházení zákona o veřejných zakázkách. Konečně odhlédnout nelze ani od skutečnosti, že obžalovaný znal osobně xxx, který za společnost GRAVEL STONE a.s. vystupoval, pojily ho s ním další aktivity, o čemž svědčí jimi podaný návrh přípravného výboru na registraci sdružení „Rybníky Hladké Životice“ u Ministerstva vnitra ČR dne 10.8.2010, tedy ještě před podpisem předmětné darovací smlouvy.

Krajský soud tak považuje za prokázáno, že obžalovaný jednal v úmyslu způsobit jinému škodu, konkrétně obci Hladké Životice zmenšením majetku o částku 400.000,- Kč a jak vyplývá i ze skutkové věty, jednal i v úmyslu opatřit společnosti GRAVEL-STONE a.s. neoprávněný prospěch.

S ohledem na odvolací námitku obžalovaného xxx se odvolací soud zabýval i zásadou subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odstavec 2 trestního zákoníku. V tomto směru je třeba uvést, že trestným činem je podle trestního zákoníku takový protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a vykazuje znaky uvedené v tomto zákoně. Zásadně proto platí, že každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku, je trestným činem a je třeba vyvodit trestní odpovědnost za jeho spáchání. Tento závěr je však korigován použitím zásady subsidiarity trestní represe, podle níž trestní odpovědnost a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Společenskou škodlivost nelze řešit v obecné poloze, ale je nutné ji zvažovat v konkrétním posuzovaném případě u každého méně závažného trestného činu. Úvaha o tom, zda jde o čin, který není trestným činem z důvodu nedostatečné společenské škodlivosti, se uplatní za předpokladu, že posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty (srovnej Stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR, Tpjn 302/2012).

V tomto konkrétním případě je společenská škodlivost zvyšována způsobem spáchání trestného činu, kdy se obžalovaný postupnou činností a realizací kroků snažil docílit svého záměru a obejít tak zastupitelstvo obce, které je chápáno jako nejvyšší orgán obce, jehož pravomoc rozhodovat o obci obžalovaný zcela svévolně porušil.

K námitce, že nápravy bylo dosaženo již v občanskoprávním řízení je nutno uvést, že princip ultima ratio vyplývající ze zásady subsidiarity trestní represe nelze vykládat tak, že trestní postih závisí pouze na tom, zda byly uplatněny i mimotrestní právní prostředky, neboť u vztahů, které mají soukromoprávní základ, by tak široký výklad vedl k tomu, že by nemohlo dojít k použití prostředků trestního práva nikdy. Proto skutečnost, že poškozená obec uplatnila úspěšně svůj nárok civilní žalobou (viz výše zmíněný rozsudek Okresního soudu ve Zlíně), nepředstavuje automaticky překážku trestní odpovědnosti. Není totiž vyloučeno uplatnění odpovědnosti občanskoprávní i trestněprávní tak, jako je tomu v tomto případě.

Lze shrnout, že okresní soud po úplném dokazování provedl správná skutková zjištění a správně i jednání obžalovaného právně kvalifikoval, drobná pochybení však byla shledána ve skutkové větě i větě právní. Ve skutkové větě okresní soud uvedl nepřesně zákonné ustanovení, s nímž v rozporu obžalovaný jednal (ačkoli se jedná o § 85 písmeno b) zákona o obcích, ve výroku je uveden § 85 odstavec 2 písmeno b/) a z právní věty nevyplývá, že obžalovaný jednal nejen v úmyslu způsobit jinému škodu, ale i v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch. Krajský soud proto pochybení jak ve skutkové větě, tak ve větě právní, aby byla ve shodě se skutkovými zjištěními, napravil.

Vzhledem k výše uvedenému krajský soud z podnětu odvolání obžalovaných ve vztahu k obžalovanému xxx zrušil podle § 258 odstavec 1 písmeno b), d) trestního řádu napadený rozsudek v celém rozsahu a ve vztahu k obžalovanému xxx podle § 258 odstavec 1 písmeno b), d), odstavec 2 trestního řádu zrušil napadený rozsudek ve výroku o vině pod body 1), 3), 4), v celém výroku o trestu a ve výrocích o náhradě škody ohledně poškozené Obce Hladké Životice a podle § 259 odstavec 3 písmeno a), b) trestního řádu nově rozhodl tak, že při nezměněných skutkových zjištěních pod bodem 3) napadeného rozsudku, pouze s úpravou skutkové a právní věty ve výše uvedeném rozsahu, uznal obžalovaného xxx vinným přečinem zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku ve znění účinném v době spáchání skutku, tedy do 30.11.2011, a ve vztahu ke skutkům 1) a 4) napadeného rozsudku s ohledem na výše uvedené krajský soud dle § 226 písmeno b) trestního řádu zprostil oba obžalované obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně ze dne 22.5.2012, sp.zn. 2ZT 4/2012, neboť v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestnými činy. S ohledem na zprošťující výrok pak krajský soud v souladu s § 229 odstavec 3 trestního řádu odkázal Obec Hladké Životice s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Vzhledem ke změně ve výroku o vině u obžalovaného xxx musel odvolací soud nově rozhodnout i o trestu, který mu ukládal při nezměněném výroku o vině pod bodem 2) napadeného rozsudku i za jednání tam popsané. Vyhodnotil všechny okolnosti rozhodné pro jeho druh a výměru z hlediska ustanovení § 37, § 38 a § 39 trestního zákoníku a přihlédl i ke stupni společenské škodlivosti jednání obžalovaného a povaze porušeného chráněného zájmu. U obžalovaného vyhodnotil jako polehčující okolnost dle § 41 písmeno o) trestního zákoníku jeho předchozí řádný život, naopak jako přitěžující okolnost dle § 42 písmeno n) trestního zákoníku vyhodnotil, že spáchal více trestných činů. Krajský soud rovněž přihlédl k okolnostem případu, výši způsobené škody, jakož i časovému odstupu od spáchání trestné činnosti a skutečnosti, že následně nebyly k osobě obžalovaného zjištěny negativní poznatky. S ohledem na uvedené krajský soud dospěl k závěru, že na obžalovaného je možno působit výchovným úhrnným trestem odnětí svobody, který obžalovanému ukládal dle zákonné trestní sazby dle § 329 odstavec 1 trestního zákoníku, která v době účinnosti spáchání skutku (do 31.11.2011) byla stanovena v rozmezí od šesti měsíců do tří let, v trvání 1 roku a 3 měsíců. Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku a 6 měsíců. Konkrétní výměra trestu, jakož i délka zkušební doby tak plně odpovídá stupni společenské škodlivosti, okolnostem případu, časovému odstupu, jakož i osobě obžalovaného. S ohledem na změny učiněné tímto rozhodnutím ve výrocích o vině nepovažoval krajský soud za nutné ukládat peněžitý trest, který uložil v napadeném rozsudku okresní soud.

Ve výroku o vině pod bodem 2) a ve výrocích o náhradě škody na tento výrok navazujících, zůstal napadený rozsudek nezměněn.

P o u č e n í :

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, ve prospěch i neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) tr.ř. nebo 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě dne 17. února 2016

Za správnost vyhotovení:
Jiřina Závodná

JUDr. Vladislav Dorda, v.r.
předseda senátu

Vypracovala:
Mgr. Monika Zubková, v.r.